

falde Politikasferne, af den Grund, at disse, som bekendt, ikke ere Gjenstand for nogen offentlig, kundbar Revision; de revideres kun af Amtet; men denne Revision kommer ikke til videre Kundskab.

Tesperen: Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg troer, at de Betæneligheder, som den ærede første Landstingsmand for 10de Kreds har reist i Anledning af § 2, ere fuldkomment berettigede. Dersom Bestemmelsen skal udføres, saaledes som den staaer, vil der blive kastet en betydelig Byrde over paa Landboerne, naar de ved enhver smitsom Sygdom, selv af de almindeligste og ikke af de ondartede, skulle være forpligtede til ikke alene at henvende sig til, men ogsaa bruge Dyrlæge. Flere, der ere sagkyndigere end jeg i dette Forhold, vide, at der paa flere Steder i Landet hersker aarlig en smitsom Sygdom blandt Hestene, den saakaldte Dværk eller Krop, der i Almindelighed er af den Bestaaffenhed, at Landboerne selv kunne kure den. Naar det nu skal paalægges Gierne at hente Dyrlæge og bruge denne, saa paaføres dem derved ikke alene Uleilighed, men betydelige Omkostninger. Jeg vilde derfor meget ønske, at Udvalget vilde tage under Overveielse, om der ikke kunde gjøres en Forandring i denne Henseende eller ialtsald henstille til den ærede Landstingsmand, som reiste Betænelighederne, om han ikke kunde finde sig foranlediget til i denne Henseende at stille et Ændringsforslag til 2den Behandling, hvori det kunde modificeres saaledes, at naar det befandtes, at det ikke var en ondartet, smitsom Sygdom, man da ikke var forpligtet til at bruge Dyrlæge eller underkastes det Offentliges Tilsyn.

Ordføreren: Det skal være mig overmaade kjært, om der maatte blive stillet et Ændringsforslag i denne Henseende; men jeg troer ikke, at det gaaer an at slippe fra det for saa godt Kjøb, som at sige: „ondartet smitsom Sygdom“. Der er i Lovudkastet opstillet to Klasser af Tilfælde, nemlig de, hvor Lovens almindelige Forrifter gjælde om alle Sygdomme, og de, hvor der skal træffes videregaaende Foranstaltninger, nemlig med

Hensyn til de ondartede, smitsomme Sygdomme; men de ere ikke nævnte med Navns Nævnelse. Jeg skjønner altsaa ikke rettere, end at, hvis man vil undtage nogle smitsomme Sygdomme fra at underkastes de mere indgribende Foranstaltninger, saa maae disse Sygdomme specielt opføres, eller man maae sige: Enhver kan gjøre med Hensyn til smitsomme Sygdomme, hvad han vil, undtagen med Hensyn til dem og dem og dem; men det gaaer umuligt an at expedere disse Sygdomme ved en enkelt Benaevnelse, ved Tilføielsen af et Adjectiv, hvis Fortolkning skal overlades til Gud og Hvermand. Jeg glemte før at omtale en af de Bemærkninger, som en æret Landstingsmand fra samme Kreds som jeg gjorde, nemlig om, hvorvidt det ogsaa er rigtigt, at Udgifterne for Røgten af de for smitsomme Sygdomme mistænkte Dyr paahvile Gieren. Dette gjælder efter Forordningen af 28de November 1806 med Hensyn til Heste, jeg troer ogsaa efter den gjældende Bestemmelse med Hensyn til ondartet Lungesyge blandt Dvæget; men i ethvert Tilfælde forekommer dette mig at staae i en saa uadskillig Forbindelse, forudsat at Loven anvendes rettelig og med Skjønsonhed og ikke opstiller andre Fordringer, end den almindelige Interesse kræver, at det meget vel kan forsvares. Men hvad der er mig aldeles klart, er, at Udgifterne for Amtsrepartitionsfondet allerede ville blive overordentlig betydelige, navnlig naar der under Dvægpest og ondartet Lungesyge skal nedslaaes; thi saa kan denne Nedslagning gaae i Hundredevis, og deraf skal Halvdelen af Erstatningen udredes af Amtsrepartitionsfondet. Udvalget har taget under Overveielse, om det ikke var nødvendigt at sætte et vist Maximum, s. Ex. i Forhold til Hørfornet, hvilket man imidlertid har troet at maatte opgive; men det er jo allerede et stort Onde, der rammer en saadan Egn, naar Halvdelen af de to Trediedele udredes af Egnen selv; det vil jo da ramme directe eller indirecte ogsaa dem, der skulle have Erstatningen, idet de maae bidrage til Amtsrepartitionsfondet; yderligere at belaste denne Konto anseer jeg altsaa for betænkeligt, ligesom jeg ikke skjønner rettere, end at Grændsen imellem, hvad der er anvendt til Røgt og Pleie for de virkelig